

Les cues de la fam

written by Josep Maria Loperena | 15 d'agost de 2020

En l'actualitat estem vivint la pandèmia de la Covid-19, la més greu i maligna de les plagues que s'han produït a la nostra història. El Govern de Pedro Sánchez, influït per Unides-Podemos, va decretar un seguit de mesures socials –atur, expedients de regulació, retorn a la feina a la fi de l'alarma, ajudes econòmiques als desvalguts, moratòries hipotecàries, subvencions a les petites empreses, etcètera– que, donats els rebrots de l'endèmia cada vegada més nombrosos, no es podran mantenir. Se li n'ha anat de les mans. Les conseqüències seran funestes per raons de sentit comú: la incontenible propagació de l'atur, la insuficiència dels èxits aconseguits del Fons Monetari Internacional (FMI), respecte a Espanya, i l'especulació motivada per l'egoisme i cobdícia dels poderosos enfront dels més pobres.

La Covid-19 és el virus de la fam. Seran molts els ciutadans que quedin sense recursos. Arribarà la misèria i amb ella la bulímia autèntica, total i despietada. Els polítics se n'aprofitaran per a aconseguir els seus objectius. Això fomentarà, d'una part, l'odi de les classes més humils cap als poderosos i d'altra, un augment exacerbat dels delictes econòmics. La gent haurà de robar per poder menjar. Els rapinyaires pujaran com l'espuma. Els governs ultraconservadors que aniran regnant al món, no trobaran una altra solució que implantar un codi penal retrògrad i restrictiu per protegir i defensar la classe privilegiada per l'Estat, enfront dels més desvalguts.

Les cues de la fam es produeixen a tot l'Estat espanyol. A moltes capitals, Barcelona i Madrid entre altres, cada dia sorgeixen més necessitats; persones de tota classe i condició sense cap mena de recursos. Les peticions d'ajudes per a menjar es disparen en més d'un 50%. Girona, fins ara, ha estat l'excepció malgrat el gran nombre d'aturats que s'hi ha

produït últimament, ja que ha rebut 9.300 quilos de menjar donats per una cadena de supermercats. Ha estat una excepció. Les conseqüències de la Covid-19 poden causar més morts que la mateixa pandèmia. La falta d'aliments i la reducció de l'ajuda humanitària per falta de diners produiran, diàriament, la mort de 12.000 persones al món.

La Covid-19 ha creat diferències abismals entre els rics de sempre i els nous pobres. Si com es preveu, no hi haurà cobertura sanitària i els desnonaments es reproduiran, obligant els vells arrendataris a malviure al carrer, la ciutadania arremetrà contra els que gaudeixen del poder.

Mentre tot això passa, que és molt, la Casa Reial, segueix rebent milions d'euros dels contribuents. A part de les defraudacions multimilionàries de l'emèrit de les quals se n'han beneficiat tots els membres de la dinastia borbònica, segons la llei de pressupostos, només perceben 7,8 milions d'euros a l'any. No és cert. El salari oficial del rei Felip VI és de 240.000 euros i el de la reina Letícia de 131.400. Però, a part, reben més partides, com la del Ministeri de Defensa, que els dona 6,4 milions d'euros per l'activitat de la Guàrdia Real i altres cents de milions d'origen desconegut. Per la seva banda, el rei Joan Carles va cobrar fins ara, 190.000 euros de salari i l'exreina Sofia en recapta 106.500, a més dels sous de les princeses.

A Felip VI li van regalar un màster en Dret. Abans va estudiar EGB en el col·legi Santa Maria dels Rosals, de Madrid, i després va rebre l'equivalent canadenc al COU en un col·legi del Canadà. Parloteja un xic d'anglès i francès i parla un català macarrònic. Per aquesta i altres raons, l'actual rei d'Espanya no coneix a Arnold J. Toynbee (1889-1975), ni la seva teoria respecte a la repetició dels fets de la història. La revolució francesa va ser conseqüència de la fam. Ara es multiplica, dia a dia, les persones que passen gana. Felip hauria de reflexionar sobre aquesta situació. La revolució francesa es va iniciar quan el poble es va rebel·lar contra la

reialesa a conseqüència de la bulímia. La noblesa posseïa el 20% de les terres, no pagava impostos i percebia drets feudals que assumia el poble; el clero cobrava el 10% i no satisfesia a l'erari públic cap quantitat. Ara en l'Espanya dels Borbons romanen les mateixes directrius en favor de la corona, igual que abans de la revolució francesa. L'escassetat d'aliments convertirà Espanya en un poble famèlic ansiós de menjar.

El matí del 16 d'octubre de 1793 tot París es troba als carrers, als balcons i a les teulades. Maria Antonieta, esbroncada i insultada, es dirigeix al cadafal, després de ser sentenciada a morir en la guillotina, nou mesos després de l'execució del seu marit, el rei Lluís XVI. Cau el cap de la reina i el botxí el mostra a la multitud que abarrota la plaça de la Revolució. El pobre crida, amb l'odi i la fellonia que mantenia dins: Visca la República!

Avui, en ple any de malaurança de 2020 no hauria de passar el mateix. Els borbons tenen la paraula.